

STATUL CATUSELOR, DEMASCAT DE CEDO – Condamnare devastatoare pentru Romania. CEDO i-a acordat 5.000 euro daune morale asistentei Florentina Cirstea de la Maternitatea Giulesti pentru arestul abuziv: „Arestarea preventiva trebuie sa serveasca mai degraba nevoilor anchetei penale decat unei posibile sete de razbunare si de pedeapsa din partea opiniei publice... Instanta nu a explicat in ce fel situatia reclamantei ar fi putut conduce la tulburari sociale de natura sa justifice arestul”

Scris de Valentin BUSUIOC

Sa ia aminte toti tartorii catuselor din instante si parchete! Curtea Europeana a Drepturilor Omului a pronuntat marti, 23 iulie 2019, o condamnare zdrobitoare impotriva Romaniei. Mai precis, CEDO i-a acordat daune morale de 5.000 de euro **asistentei Florentina-Daniela Cirstea (foto 1) de la Maternitatea Giulesti**, cea care era de serviciu in tragica zi de 16 august 2010, cand un incendiu a omorat sase bebelusi si a ranit grav alti cinci.

Sa ia aminte toti tartorii catuselor din instante si parchete! Curtea Europeana a Drepturilor Omului a pronuntat marti, 23 iulie 2019, o condamnare zdrobitoare impotriva Romaniei. Mai precis, CEDO i-a acordat daune morale de 5.000 de euro **asistentei Florentina-Daniela Cirstea (foto 1) de la Maternitatea Giulesti**, cea care era de serviciu in tragica zi de 16 august 2010, cand un incendiu a omorat sase bebelusi si a ranit grav alti cinci.

Asa cum puteti citi mai jos, instanta europeana a stabilit ca asistenta (condamnata definitiv in 2015 la 2 ani si 2 luni de inchisoare cu executare) a fost tinuta abuziv in arest timp de 2 luni, in conditiile in care nici Judecatoria Sectorului 6, nici Tribunalul Bucuresti (care i-a impus, respectiv prelungit masura arestului preventiv) nu au stabilit in ce fel ordinea publica ar fi fost afectata in cazul in care Florentina Cirstea ar fi fost lasata in libertate.

Hotararea CEDO, credem noi, ar trebui sa-i faca sa se gandeasca de zece ori pe procurorii care cer, respectiv pe judecatorii care dispun arestarea preventiva a unor inculpati pentru simplul motiv ca in caz

contrar ordinea publica ar fi revoltata, fara sa argumenteze in ce fel, concret, s-ar intampla asa ceva. Cu atat mai mult ar trebui ca decizia de marti a CEDO sa le bage mintile-n cap tuturor calailor din parchete si instante care cer si dispun arestari preventive pur si simplu ca sa dea „semnale” opiniei publice. Nu de alta, dar au existat o sumedenie de asemenea cazuri pe vremea dictaturii catuselor, in special in anii de teroare instituita de Binomul SRI-DNA, atunci cand procurorii invocau, iar judecatorii confirmau ca in cazul in care inculpatul ar fi fost lasat in libertate s-ar fi produs un pericol social, iar opinia publica ar fi fost scandalizata. Argumente ce erau folosite pentru a ascunde lipsa oricaror indicii sau probe ca cei vizati de catuse au comis fapta.

Revenind la cazul de fata, trebuie sa mentionam ca solutia din **dosarul nr. 10626/11** (format ca urmare a solicitarii inaintate la CEDO pe 15 februarie 2011) a fost data de catre judecatorii Georges Ravarani (Luxemburg, presedinte), Marko Bosnjak (Slovenia) si Peter Paczolay (Ungaria).

In plangerea formulata la CEDO, asistenta Florentina Cirstea, aparata la CEDO de catre **avocatul Corneliu-Liviu Popescu (foto 2)**, a reclamat incalcarea drepturilor stipulate de articolele 3 (interzicerea tratamentelor inumane ori degradante), 5 (dreptul la libertate si la siguranta), 6 (dreptul la un proces echitabil) si 8 (dreptul la respectarea vietii private) din Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

Iata ce prevad aceste articole din Conventia EDO:

Art. 3:

„Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante”.

Art. 5:

„1. Orice persoana are dreptul la libertate si la siguranta. Nimeni nu poate fi lipsit de libertatea sa, cu exceptia urmatoarelor cazuri si potrivit cailor legale:

a. daca este detinut legal pe baza condamnarii pronuntate de catre un tribunal competent;

b. daca a facut obiectul unei arestari sau detineri legale pentru nerespectarea unei hotarari pronuntate de un tribunal, conform legii, ori in vederea garantarii executarii unei obligatii prevazute de lege;

c. daca a fost arestat sau retinut in vederea aducerii sale in fata autoritatii judiciare competente, atunci cand exista motive verosimile de a se banui ca a savarsit o infractiune sau cand exista motive temeinice ale necesitatii de a-l impiedica sa savarseasca o infractiune sau sa fuga dupa savarsirea acesteia;

d. daca este vorba de detentia legala a unui minor, hotarata pentru educatia sa sub supraveghere sau despre detentia sa legala, in vederea aducerii sale in fata autoritatii competente;

e. daca este vorba despre detentia legala a unei persoane susceptibile sa transmita o boala contagioasa, a unui alienat, a unui alcoolic, a unui toxicoman sau a unui vagabond;

f. daca este vorba despre arestarea sau detentia legala unei persoane in scopul impiedicarii patrunderii ilegale pe teritoriu sau impotriva careia se afla in curs o procedura de expulzare ori de extradare.

2. Orice persoana arestata trebuie sa fie informata, in cel mai scurt termen si intr-o limba pe care o intelege, asupra motivelor arestarii sale si asupra oricarei acuzatii aduse impotriva sa.

3. Orice persoana arestată sau detinută în condițiile prevăzute de paragraful 1 lit. c) din prezentul articol trebuie adusă de îndată înaintea unui judecător sau a altui magistrat împuternicit prin lege cu exercitarea atribuțiilor judiciare și are dreptul de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii. Punerea în libertate poate fi subordonată unei garanții care să asigure prezentarea persoanei în cauză la audiere.

4. Orice persoană lipsită de libertate sau prin arestare sau detenție are dreptul să introducă recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității detenției sale și să dispună eliberarea sa dacă detenția este ilegală.

5. Orice persoană, victimă a unei arestări sau detineri în condiții contrare dispozițiilor acestui articol, are dreptul la reparatii”.

Art. 6:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârile trebuie să fie pronunțate în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a partilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, mai ales, dreptul:

a. să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa;

b. să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c. să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d. să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzației și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzației;

e. să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere”.

Art. 8:

„1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului sau și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora”.

Redam principalele pasaje din comunicatul CEDO, decizia

fiind atasata integral la finalul articolului:

„Cazul a vizat plasarea reclamantei in arest preventiv, in cadrul procedurilor ce au urmat unui incendiu dramatic din sectia de terapie intensiva a unei maternitati unde ea (n.r. reclamanta) avea responsabilitati de monitorizare a situatiei.

Curtea a reiterat in hotarari anterioare ca instanțele interne trebuie sa ofere motive precise pentru a stabili ca ordinea publica ar fi amenintata daca un inculpat nu ar fi arestat preventiv inainte de proces. Arestarea preventiva a unui inculpat trebuie sa serveasca mai degraba nevoilor anchetei penale decat unei posibile sete de razbunare si de pedeapsa din partea opiniei publice.

Justificarea chiar si pentru o perioada scurta de detentie trebuie sa fie demonstrata convingator de catre autoritati. Faptul ca perioada petrecuta de reclamanta in arest preventiv a durat circa doua luni nu exonereaza autoritatile de obligatia de a oferi justificare adecvata cu privire la impunerea si prelungirea acestei masuri.

Hotararea este definitiva. (...)

Invocand articolele 5 (dreptul la libertate si la siguranta) si 6 (dreptul la un proces echitabil) ale Conventiei Europene [a Drepturilor Omului], reclamanta a considerat ca plasarea ei in arest preventiv nu a fost justificata si ca instanțele (n.r. din Romania) nu au evaluat corect si in amanunt cererile ei de eliberare. Invocand articolele 3 (interzicerea tratamentelor inumane sau degradante) si 8 (dreptul la respectarea vietii private), reclamanta s-a plans de publicarea in presa a fotografiilor ce o infatisau. Invocand articolul 13 (dreptul la un remediu efectiv), reclamanta a sustinut ca nu a primit nicio compensatie in Romania in legatura cu drepturile ce i-au fost incalcate prin publicarea de fotografii in presa.

Decizia Curtii

Cu privire la art. 5 alin. 1

Curtea a retinut ca, in legatura cu trimiterea doamnei Cirstea in arest preventiv, instanta de fond (n.r. Judecatoria Sectorului 6) a stabilit ca existau suspiciuni plauzibile ca reclamanta era de vina. In plus, CEDO a stabilit ca reclamanta a fost dusa prompt in fata unui judecator. CEDO a retinut ca arestul preventiv a indeplinit cerintele art. 5 alin. 1 (n.r. din Conventia EDO). Astfel, nu au existat incalcare ale acestui text normativ.

Cu privire la art. 5 alin. 3

Curtea a retinut ca instanta de fond a luat in considerare existenta riscului unei intelegeri secrete in randurile personalului maternitatii. Cu toate acestea, instanta de fond nu a reusit sa explice natura exacta a acestui risc legat de eventuala intelegere secreta sau sa specifice ce fel de probe ar fi putut sa fi fost ascunse, presupunand ca instanta de fond s-ar fi bazat pe spusele doamnei Cirstea.

Curtea a retinut ca instanta de fond (n.r. Judecatoria Sectorului 6) s-a referit intr-o maniera generala la aspectele legate de caz, fara sa explice in ce fel situatia concreta a reclamantei ar fi putut conduce la tulburari sociale de natura sa justifice arestul preventiv. Reclamanta nu a fost niciodata suspectata ca ea ar fi pornit focul sau ca ar fi vatamat intentionat victimele (n.r. cei 11 bebelusi arsi). In plus, Curtea a retinut ca desi instanta (n.r. JS6) a exclus ipoteza unor masuri preventive mai putin restrictive, aceeasi instanta nu a oferit o justificare. Nici instantele care ulterior au examinat arestul preventiv aplicat reclamantei nu au aratat in ce fel eliberarea ei ar fi afectat pacea sociala.

Curtea a stabilit deja ca instantele din Romania aveau sarcina de a oferi motive concrete pentru concluzia ca ordinea publica ar fi fost amenintata efectiv daca un inculpat nu ar fi fost plasat in arest preventiv. Arestarea preventiva a unui inculpat trebuie sa serveasca mai degraba nevoilor anchetei penale decat unei posibile sete de razbunare si de pedeapsa din partea opiniei publice.

Curtea reitereaza ca justificarea chiar si pentru o perioada scurta de detentie trebuie sa fie demonstrata convingator de catre autoritati. Faptul ca arestarea preventiva a doamnei Cirstea a durat doar circa doua luni nu exonereaza autoritatile nationale de obligatia privind oferirea unor justificari adecvate pentru impunerea si prelungirea acestei masuri preventive.

Luand in considerare cele de mai sus, Curtea considera ca motivele oferite de instantele interne privind plasarea reclamantei in arest preventiv nu au fost relevante si suficiente in concordanta cu jurisprudenta CEDO. Curtea a stabilit ca a existat o incalcare a art. 5 alin. 3 (n.r. din Conventia EDO).

Cu privire la art. 5 alin. 4

Curtea retine ca doamna Cirstea a fost audiata de instanta (n.r. JS6) care a decis initial ca ea sa fie plasata in arest preventiv si ca astfel reclamanta a avut ocazia sa-si prezinte atat pozitia procesuala, cat si argumentele in apararea sa. De asemenea, reclamanta a putut sa utilizeze caile de atac impotriva deciziilor instantei de fond in legatura cu impunerea si prelungirea arestului preventiv.

Curtea a retinut si ca faptul ca procurorul (n.r. inainte de modificarea legilor justitiei) avea o anumita pozitie in sala de judecata, in timp ce conditiile de care se bucurau avocatii ca sa poata studia dosarele nu este suficient pentru a pune la indoiala respectarea principiului egalitatii de arme.

In consecinta, nu a existat o incalcare a art. 5 alin. 4

Cu privire la art. 8

Curtea retine ca doamna Cirstea nu a depus plangere (n.r. in instantele din Romania) impotriva presei pentru afectarea demnitatii dca urmare a publicarii fotografiilor ce o infatisau in timpul procesului. Articolele 998 si 999 din vechiul Cod civil ii ofereau reclamantei remedii efective, prin aceea ca ea putea ridica pretentii in fata instantelor interne.

Curtea considera ca reclamanta nu a oferit niciun argument in legatura cu faptul ca acest remediu nu ar fi fost efectiv. Astfel, aceste pretentii a trebuit sa fie respinse pe motivul ca nu au epuizat caile interne de atac.

Cu privire la art. 13

Curtea reitereaza ca remediile disponibile au fost efective in legatura cu plangerile vizand presupuse incalcarile drepturilor prevazute la articolul 8. de aceea, plangerile formulate in baza art. 13 sunt evident nefondate si a trebuit sa fie respinse.

Satisfactie justa (art. 41)

Curtea stabileste ca Romania trebuie sa-i plateasca reclamantei 5.000 de euro daune morale”.

[* Cititi aici comunicatul CEDO in limba engleza](#)

[* Cititi aici integral hotararea CEDO in limba franceza](#)

Sursa foto Cirstea: A1.ro